

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.752

Hely

Idő

1926

Személy

Szerző: .....

Cím: Öthetes Danaida-harc a Vizivá-

rosban a talajvízzel

Forrás: .....

Új Nemzedék

Bn

(Hely)

1926. 7. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Öthetes Danaida-harc a Vizivárosban a talaj- vízzel

Méter magas víz a pincékben. — Leg-
jobban panaszkodnak a korcsmárosok.

— Az Új Nemzedék tudósítójától. —

Kevés lakás van a Vizivárosban olyan, amelynek pincéjében fel nem fakad néha egy kis talajvíz, különösen tavaszi hóolvadáskor, vagy a Duna magas vizállása idején. Az idén azonban úgy tele lett szinte minden vizivárosi pince talajvízzel, hogy ilyenre még a legöregebb vizivárosi bennszülöttek sem igen emlékeznek. A Duna mostani áradása nem csekély bosszuságot és kárt okozott és okoz Budán a partmenti lakóknak. Általános a panasz. Az Iskola-utca 54. számú csinos, kis földszintes ház kapuján nyitok be legelőször. Gyepes, régimódi, budai udvar. Elém áll a házmesterné:

— Mi tetszik?

Megmondom.

— A víz? Hát arról lehet irni. Elég kellemetlenséget okoz. Különben tessék csak megnézni.

Levezet a pincébe. Utközben megszólal:

— A legelső lépcsőfoknál tessék vigyázni.

Már késő. Bokáig beleléptem a vízbe. Nagyot loccsan a piszkosszintű lé.

— Így van ez — hangzik a bosszus megjegyzés — az egész részben. Én már jóideje lakom itt, de nem emlékszem, hogy lett volna talajvíz nálunk. Most itt is.

— Próbálnak valamit tenni ellene?

— Hát hogyne. Kiszivattyuzzuk. De mit érünk vele. Másnap újra megtelik az egész. Be sem lehet menni. A lakóknak már mindegyre összeaózott: szén, fa, vetemény. Ha így tart, nem tudom, mitévők legyünk.

Benyitok több házba az Iskola- s a Fő-utcában. Mindenütt ugyanaz a látvány fogad a pincékben: agyagsárga víz. Az ajkakon panasz, elégedetlenség a meddő munka miatt.

— Szivattyuzhatjuk ezt itéletnapig. Nem megyün semmire se vele.

A vizivárosi plébániatemplom kriptáit csak kívülről, a vasrostélyos felső ablakból tekinthetem meg. Majdnem színültig tele van vízzel a boltozatos helyiség. A jelegzetes kriptaszag összevegyül az állott víz párájával.

— Valószínűen homokkal betömetjük a kriptaboltot, — mondja kísérom, — mert a szivattyuzás egyáltalán nem segít a bajon.

— Ha lepad a Duna...

— Azt várja mindenki a Vizivárosban — hangzik a válasz. — Megszabadulna egy állandó, naponkinti kellemetlenségtől.

Természetesen a vizivárosi korcsmárosok és vendéglősök legdühösebbek a talajvízre. Nem

tudom, hová kívánják az áradó Dunát, — mondta 1926

— Tessék csak megnézni, ha kíváncsi — szól morózusan tudakozódásomra a Bagyik-vendéglő tulajdonosa s levezet a pincéjébe.

Csupa víz az egész. Nagy gerendák vannak kettésével egymásra rakva. Rajtuk széles deszkaszál fekszik keresztben. Valóságos pontonhíd.

— Így „közlekedünk“ kérem már öt hete — morogja a vendéglős fojtott méreggel. — Ma-holnap már a hordóimhoz sem tudok jutni. De tessék vigyázni, mert beleesik ebbe a gyalázatos pocsolyába.

— Milliókba került már nekem ez a „komédia“ — mérgeskedik a Brasinzky-korcsma csaplárosa. — A világ szivattyuja nem volna elég ide. Már kettő romlott el. És kinek kell megfizetnie? Nekem. Egy hordó boromat kellett kiönteni. Tönkrement a többi hordómnak is mind kezd rohadni a dongája.

Toppant egyet, Megreccsen lába alatt a deszka. Jaj, ha leszakad ez a „cölöphid“.

— Ugyan milyen mély lehet a víz! — Belemárt egy hosszú karót s megméri rajta a víz okozta nedves sávot.

— Nyolcvanöt centiméter. Volt még magasabban is. Tessék csak megnézni a falat.

Kifelé ballagunk.

— Még csak ez kellett — kesernyéskedik — az eső mellé. Vízben vagyunk uram!

Elbucuszok. Távozóban még utánam szól:

— Talán ha uszodát nyitának a pincében — többre mennék...